МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ І АСПІРАНТІВ

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Випуск 1 (51), 2026

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
“SCIENCE VISION 2035.
МОЛОДЬ ФОРМУЄ МАЙБУТНЄ”

26 березня 2026 р.

Київ
2026

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 5 від 29.04.2026)

Редакційна колегія:

С. В. Храпатий, д-р фіз.-мат. наук, проф.
К. В. Муравйов, д-р юрид. наук, проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
Г. О. Братусь, д-р екон. наук, проф.
І. М. Капеліста, канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк, координатор роботи НТСА МАУП у зв'язку з науково-дослідною частиною
М. І. Данилюк, голова НТСА МАУП, голова НТСА МАУП ін-ту психології та соціальних наук
В. В. Карцева, заступник голови НТСА МАУП, заступник голови НТСА МАУП ін-ту психології та соціальних наук
М. Бабенко, секретар НТСА МАУП
А. Котляр, голова НТСА МАУП Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу
В. Грибенюк, голова НТСА МАУП Навчально-наукового ін-ту безпеки
О. Скарлат, голова НТСА МАУП ф-ту дизайну
А. Боженок, голова НТСА МАУП ф-ту комп'ютерно-інформаційних технологій

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.

М58 Наукові праці МАУП / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (51). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2026. 198 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції "Science Vision 2035. Молодь формує майбутнє" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 26 березня 2026 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з таких проблематик: молодіжні наукові візії розвитку сучасного бізнесу; психологія і соціальні науки майбутнього: молодь як рушій інновацій; роль молоді у забезпеченні безпеки та дотриманні прав людини в Україні; дизайн у контексті суспільних та технологічних трансформацій; сучасні цифрові виклики: доброчесність, ШІ та відкриті технології.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться висвітленими темами молодіжної науки в Україні.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*

УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2026

В. В. Карцева
Особливості переживання самотності особистістю з різними типами прив'язаності 66

І. М. Козлова
Мотиваційні практики підтримки психологічної стійкості персоналу в умовах воєнного стану 68

А. С. Косінська
Психологічні особливості навчання в умовах цифровізації 70

О. О. Коцюк
Ефективність використання інтегративного підходу у психологічному консультуванні кривдників 73

А. Крецька, А. Мельничук
Особисті фінанси: як формувати фінансову грамотність з молодого віку 74

Я. В. Мирошниченко
Свобода як ціннісна орієнтація сучасної української молоді 77

О. М. Могілко
Особливості саморегуляції осіб, що постраждали від війни 79

А. В. Парандич
Теоретико-методологічний аналіз проблеми емоційного вигорання молоді 82

О. О. Погребняк
Психічний біль як провідний механізм суїцидальної поведінки 84

А. Д. Польща
Нейропсихологічна архітектоніка інновацій у молоді 86

В. М. Прецуленко
Публічне адміністрування у сфері молодіжної безпеки: сучасні механізми та перспективи розвитку 88

К. С. Прокоф'єва
Порівняльний аналіз сучасних моделей емоційного інтелекту 90

О. В. Руснак
Розвиток моральних якостей дітей дошкільного віку у процесі ігрової діяльності 92

А. Ю. Скам'янов
Молодь як суб'єкт цифрової трансформації системи публічного управління в Україні 94

К. Склярчук
Вплив мультимедіа на дітей дошкільного віку в освітньому процесі закладу дошкільної освіти 96

В. В. КАРЦЕВА
здобувачка другого курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, спеціальність "053 Психологія",
НН ІПСН, Міжрегіональна Академія управління персоналом

Науковий керівник:
Я. М. РАЄВСЬКА
д-р психол. наук, проф.,
НН ІПСН МАУП, Міжрегіональна Академія управління персоналом
ORCID https://orcid.org/0000-0003-3802-2304

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ ОСОБИСТІСТЮ З РІЗНИМИ ТИПАМИ ПРИВ'ЯЗАНОСТІ

Переживання самотності є одним з найрозповсюдженіших психологічних явищ у сучасному світі. Воно впливає на всі сфери життєдіяльності та стає фактором ризику виникнення тривожних і депресивних симптомів. Особливо в сучасному світі, де тип міжособистісної взаємодії трансформується під впливом цифровізації, глобалізації, міграції та виникнення новітніх загроз життю і благополуччю людини, таких як повномасштабне вторгнення [3].

Одним із аспектів, пов'язаних з почуттям та проявом самотності, є тип прив'язаності особистості. Фундамент його формування закладається ще в дитинстві завдяки взаєминам зі значущим дорослим. Від того, наскільки вони будуть якісними та задовольняють потребу у близькості, залежить формування надійного типу прив'язаності. Саме цей тип прихильності визначає рівень довіри до світу, уявлення про близькість та безпеку у стосунках, а також рівень домагань у сфері міжособистісних відносин. Ці фактори безпосередньо впливають та характер переживання, особливості прояву та переживання почуття самотності [1].

Згідно з теорією прив'язаності Джона Боулбі, для вибудовування якісних соціальних відносин та нормального емоційного розвитку дитини їй необхідно мати довірливі та близькі стосунки принаймні з одним значущим дорослим. Цю теорію доповнила емпіричними даними його учениця Мері Ейнсворт, яка завдяки своїм дослідженням вивела 3 типи при'вязанності: надійний, тривожно-амбівалентний та тривожно-уникаючий. За цією концепцією, дитина з надійним тип прихильності засмучується якщо її відлучити від матері (в своїй теорії Мері Ейнсворт розглядала саме материнську фігуру як значущого дорослого), але швидко заспокоюється при її поверненні та продовжує досліджувати світ. Тривожно-амбівалентний тип прив'язаності характеризується вразливістю та сильною чутливістю до розлуки з матір'ю без повноцінного заспокоєння після повернення тієї. В свою чергу, дитина з три-

вожно-уникаючим типом схильна до надмірної самостійності та відсутності довірливої поведінки у бік материнської фігури. Згодом Мері Мейн, учениця Мері Ейнсворт, разом зі своєю колегою Джудіт Соломон, вивела четвертий тип прив'язанності — дезорганізований. В своїх дослідженнях вони помітили, що деякі діти ведуть себе інакше відносно встановлених трьох типів. Завдяки своїм спостереженням вони вивели четвертий тип прив'язаності, згідно з яким дитина одночасно проявляє і страх по відношенню до матері, і тяжіння до встановлення близького контакту, що визначає її хаотичну поведінку. Формування певного типу прив'язаності залежить від того, наскільки чуйно та своєчасно значущий дорослий реагує на зміну емоційного фону дитини та того, наскільки якісно задовольняє її потреби у близькості [1; 2].

Ці моделі поведінки продовжують впливати на життя особистості в дорослому віці, визначаючи будування певної моделі міжособистісних відносинах та особливості прояву почуття самотності. Своєрідність поведінки під час переживання самотності та емоційного пригнічення зберігаються з часом, характеризуючи її поведінку та інтенсивність переживань.

Людина з тривожним типом прив'язаності схильна до переживання надмірного страху покинутості, більшій потребі у близькості та будування залежних стосунків з значущими людьми.

Людина з уникаючим типом дистанціюється від оточуючих та власних глибинних переживань самотності, заперечуючи потребу у близькості.

Для дезорганізованого типу характерним є дезінтегроване одночасне переживання страху та сильної потреби у близькості, що детермінує непостійність у будуванні стосунків, в оцінках своїх потреб та переживань з коливанням між тяжінням до встановлення контакту та його уникнення. Самотність в цьому випадку часто супроводжується напругою та невизначеністю в стратегії поведінки та відношенні до оточуючих та до себе.

Для людини з надійним типом прив'язаності характерним є відсутність яскраво вираженої потреби в уникненні неприємних почуттів, збереження емоційної рівноваги у переживаннях самотності без надмірної їх інтенсивності, а також будування конструктивної стратегії її подолання [2].

Отже, переживання самотності як явище не є універсальним, а для кожної людини має своє значення та особливості прояву, які мають пряму залежність з типом прив'язаності особистості. Певний тип прихильності визначає власне емоційне забарвлення самотності, інтенсивність відповідних переживань, імовірність використання певних стратегій їх подолання і ситуативної поведінки особистості в ситуаціях невизначеності. Розуміння цих особливостей та відповідних патернів поведінки є важливим для запобігання негативних наслідків довготривалого почуття самотності та підвищення обізнаності людей щодо засобів збільшення рівню задоволеності міжособистісними відносинами [3].

Джерела

1. *Bowlby J.* Attachment theory, separation anxiety and mourning. *American Handbook of Psychiatry*/ ed. S. Arieti. New York: Basic Books, 1975. Vol. 6. P. 290–308.

2. *Main M.* Attachment Theory: Eighteen Points with Suggestions for Future Studies. *Handbook of Attachment*: *Theory, Research and Clinical Applications* / Eds. J. Cassidy, P. Shaver. New York: Guilford Press. 2000. P. 845–87.
3. *Гасанова П. Г.* Психологія самотності : навч.-метод. посіб. / П. Г. Гасанова, К. М. Омарова. Київ: Суспільство з обмеженою відповідальністю "Фінансова Рада України" (Київ), 2017. 76 с.

І. М. КОЗЛОВА
здобувачка першого року навчання другого (магістерського) рівня вищої освіти, спеціальність "Психологія",
ННІ Менеджменту і маркетингу ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Науковий керівник:
С. М. ГОЛУБЄВ
канд. екон. наук, доц., кафедра психології і соціології,
ННІ Менеджменту і маркетингу, ХНЕУ ім. С. Кузнеця
ORCID ID: 0000-0002-4642-8876

МОТИВАЦІЙНІ ПРАКТИКИ ПІДТРИМКИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Сучасне середовище діяльності організацій в Україні характеризується підвищеним рівнем невизначеності та нестабільності, зумовленим як глобальними економічними трансформаціями, так і умовами воєнного стану. Воєнні дії, економічні ризики та міграційні процеси суттєво впливають на організаційне середовище і психологічний стан працівників, що підвищує значення їхньої психологічної стійкості та ролі мотиваційної підтримки у системі управління персоналом.

У наукових дослідженнях зазначається, що мотиваційна політика організацій потребує адаптації до сучасних викликів. Традиційні підходи, засновані переважно на матеріальних заохоченнях, не забезпечують достатнього рівня залученості працівників, що зумовлює необхідність використання комплексних мотиваційних підходів [1].

В умовах воєнного стану проблема мотивації персоналу загострюється, оскільки працівники стикаються з підвищеним рівнем психологічного напруження та невизначеності. Узагальнення сучасних досліджень показує, що мотивація відіграє важливу роль у формуванні психологічної стійкості, яка проявляється у здатності працівників адаптуватися до змін, зберігати ефективність діяльності та контролювати емоційні реакції.

У науковій літературі підкреслюється зростання ролі нематеріальних інструментів мотивації, зокрема підтримки з боку керівництва, розвитку ком-